

58. Bratislavské hudobné slávnosti

BHS

Ludovít Hološka: Violončelistka

4. 10. 2023

19.30

Hlavný usporiadateľ BHS

MINISTERSTVO
KULTÚRY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

BHS člen
Európskej
asociácie
festivalov

Generálny partner BHS

www.filharmonia.sk

WWW.FILHARMONIA.SK

58. Bratislavské hudobné slávnosti

22. 9. – 8. 10. 2023

58. ročník

BRATISLAVA MUSIC FESTIVAL
MUSIKFESTSPIELE BRATISLAVA
FÊTES DE MUSIQUE DE BRATISLAVA
FESTIVAL DE MÚSICA DE BRATISLAVA

**Hlavný usporiadateľ BHS
Slovenská filharmónia**

**z poverenia a s príspevkom
Ministerstva kultúry Slovenskej republiky**

**Záštitu nad 58. ročníkom BHS prevzala pani Silvia Hroncová,
ministerka kultúry SR.**

Mgr. art. Marián Turner
generálny riaditeľ Slovenskej filharmónie

Manažment BHS

PhDr. Izabela Pažitková
hlavná manažérka

PhDr. Mária Hlavačková
manažérka

Adresa

Slovenská filharmónia
Manažment BHS
Medená 3
816 01 Bratislava
Slovenská republika
Tel.: +421 2 20 475 201/246

www.bhsfestival.sk

BHS – člen Európskej asociácie festivalov

European Festivals Association
Association Européenne des Festivals
Europäische Festival-Vereinigung

Festivalový výbor BHS

prof. Peter Mikuláš
koncertný umelec
predseda Festivalového výboru BHS

Mgr. Juraj Bubnáš, PhD.
dramaturg Slovenskej filharmónie

prof. Marian Lapšanský
koncertný umelec

PhDr. Ivan Marton
muzikológ

PhDr. Izabela Pažítková
hlavná manažérka BHS

doc. Marek Piaček
hudobný skladateľ

prof. Jozef Podhoranský
koncertný umelec

B'Rock Orchestra

René Jacobs, dirigent

Vilde Frang, husle

Franz Schubert (1797 – 1828)

Symfónia č. 7 h mol Nedokončená 25'

Allegro moderato

Andante con moto

Felix Mendelssohn Bartholdy (1809 – 1847)

Koncert pre husle a orchester e mol, op. 64 26'

Allegro molto appassionato

Andante

Allegro non troppo – Allegro molto vivace

Symfónia č. 5 D dur Reformačná, op. 107 25'

Andante. Allegro con fuoco

Allegro vivace

Andante

Andante con moto.

Choral „Ein Feste Burg ist unser Gott!“

Franz Schubert sa narodil, vyrastal a celý svoj krátky, no intenzívne pulzujúci život prežil vo Viedni. So svojím rodným mestom bol spojený priam pupočnou šnúrou, už od útlej mladosti naň pôsobila neopakovateľná hudobná atmosféra metropoly rakúskeho cisárstva, jeho tradícia, ktorú nasával doslova s materinským mliekom. Skladateľov výnimočný hudobný talent však ostával pred súčasníkmi dlho utajený; spoločnosť mladých viedenských bohémov, s ktorými Schubert trávil voľný čas, ho považovala za nadaného praktického muzikanta, no zďaleka nie za kompozičného génia, ktorý do hudobnej histórie vstúpi ako nesmrteľný autor. Intelektuálne prostredie Viedne si mladého umelca sotva všimalo a samotný Schubert nepatril k ľuďom, ktorí by sa do priazne vplyvných jedincov vtierali (Anselm Hüttenbrenner, skladateľov intimus z mladosti, v staršom veku spomínal, že Schubert sa vo vyššej spoločnosti nikdy necítil dobre, jej stretnutia navštevoval len sporadicky, o zovňajšok veľmi nedbal a svoj domáci úbor, silne napáchnutý tabakom, nebol ochotný vymeniť za frak ani pri slávnostnejších príležitostiach; dnes by sme povedali, že nebol „salonfähig“). Ani po skladateľovej smrti sa vnímanie Schuberta ako drobného reprezentanta biedermeierovskej mestskej atmosféry, obveselujúceho svoje prostredie nezáväznými tanečnými improvizáciami pri klavíri, nezmenilo. Clivý podtón jeho klavírnych ländlerov, valčíkov či nemeckých tancov, ich neopísateľný smútok, vystihujúci nostalgického genia loci habsburskej metropoly, si našiel cestu do duší súčasníkov až oveľa neskôr, hoci skladateľ ich všetky komponoval so slzami v očiach. „*Poznáš nejakú veselú, bezstarostnú hudbu?*“ spýtal sa raz Schubert jedného zo svojich priateľov. „*Ja nie.*“ Aj Gustav Mahler dobre rozumel tejto životnej clivote. Jeho tvorba by v konečnom dôsledku nebola bez Schuberta mysliteľná.

Schubertova **Symfónia č. 7 h mol Nedokončená** z roku 1822 nás vovádza do odlišného sveta. Ak si predtým skladateľ kládol za cieľ vyrovať sa s dedičstvom hudobného klasicizmu a suverénne ovládnuť jeho štýlotvorné a výrazové prostriedky, touto symfóniou už vstúpil na pôdu výsostne romantického symfonizmu, ťažiaceho viac z fantazijnej uvoľnenosti foriem ako z konvencie sledu tradičného symfonického cyklu. Vo vývoji symfonického žánru reprezentuje Schubertova *Nedokončená* z tohto hľadiska doslova priekopnícky

čin. Tu sa prestáva narábať so základnými stavebnými princípmi štýlu brillant: niet tu náladového kontrastu medzi hlavnou a vedľajšou myšlienkou sonátovej formy, niet ani ich príslovečného zápolenia v rozvedení. Formový skelet symfónie poslúžil skladateľovi len ako model na pretlmočenie lyrického obsahu. Nevedno, prečo Schubert prácu na diele zanechal. Možno zistil, že v prvých dvoch častiach zašiel výrazovo príďaleko a nebolo by ľahké na ne nadviazať (z tretej časti, Scherza, ostalo iba deväťtaktové torzo). Symfónia je však len zdanlivo nezavřená: obe časti sú zovreté do obdivuhodne kompaktného celku, ideálne sa dopĺňajú a vo svojej celistvosti tvoria jeden z najvzácnejších klenotov hudobnej literatúry minulého storočia. Johannes Brahms s obľubou hovorieval, že keby všetky diela boli natoľko dokončené ako *Nedokončená*, žili by sme v hudobnom raji. Definitívnosť dvojčastovej podoby cyklu potvrdzujú aj mnohí hudobní teoretici. Známy je poetizujúci výklad nemeckého muzikológa Arnolda Scheringa, ktorý sa hudobný tok *Nedokončenej* pokúsil dešifrovať pomocou autentického Schubertovho literárneho textu s názvom *Môj sen*. Najsilnejším dôkazom uzavretosti diela je samotná Schubertova hudba, plod rýdzej a spontánnej inšpirácie. Pri jej zrode stál nepochybne silný citový zážitok – natoľko intenzívny, že spôsobil prekvapujúci, vo svojej dobe šokujúci rozvrat ustálenej formovej štruktúry. Hoci symfónia vznikla v roku 1822, premiérovu zaznela až v roku 1865 – 37 rokov po autorovej smrti! Razom si získala srdcia viedenských poslucháčov a dodnes patrí k Schubertovým najhrávanejším a najznámejším dielam.

Felix Mendelssohn Bartholdy pochádzal z rozvetveného rodu duchovne otvorených a všestranne aktívnych židovských intelektuálov, ktorý dal nemeckej zemi nemálo významných osobností. Starý otec Moses Mendelssohn (1729 – 1786) si získal meno ako výrazný predstaviteľ osvietenскеj filozofie, medzi jeho priateľov patrili aj dramatik Gotthold Lessing, ktorého inšpiroval k napísaniu známej hry *Múdry Nátan*. Otec Abraham bol bankárom, svoje deti, dcéry Fanny, Rebecku a syna Paula, nechal pokrstiť ako protestantov a vychoval ich v kresťanskej viere; aj on sám s manželkou konvertoval k protestantom a pridal k svojmu pôvodnému menu priezvisko Bartholdy (ani to však skladateľovi v období

Tretej ríše nepomohlo, nacisti vydali na uvádzanie jeho diel totálne embargo a jeho sochu, ktorá desaťročia stála pred lipským Gewandhausom, odstránili). Vďaka rodinnému zázemiu mladý Felix nikdy netrel biedu, v Berlíne, kam sa rodina presťahovala z Hamburgu, sa mu dostalo excelentného vzdelania a už ako 19-ročný začal hojne cestovať po Európe: britské ostrovy navštívil vari desaťkrát (bez týchto návštev by nebola vznikla slávna Škótska symfónia a predohra Hebridy), podnikol aj výjazdy do Viedne, Milána, Ríma, Florencie či Neapola, istý čas strávil aj vo Švajčiarsku a Francúzsku. V roku 1821 mal príležitosť predstaviť sa básnikovi Goethemu, ktorý jeho mimoriadny hudobný talent prirovnal k Mozartovmu. Silné priateľské puto skladateľa spájalo aj s rovesníkom Robertom Schumannom, hoci ten na jeho úspešnú umeleckú kariéru spočiatku trochu žiarlil. Mendelssohnove tvorivé roky však boli spočítané – ešte pred dovŕšením štyridsiatky ho skolila náhla, zrejme genetickou deformáciou zapríčinená mozgová príhoda, ktorá prešla život obom jeho rodičom, milovanej sestre Fanny i starému otcovi Mosesovi.

Koncert pre husle a orchester e mol, op. 64 napísal skladateľ v lete 1844. Splnil ním sľub, ktorý dal svojmu dávnemu priateľovi Ferdinandovi Davidovi, známemu huslistovi a neskoršiemu koncertnému majstrovi lipského Gewandhausorchestra, kde Mendelssohn dlhé roky pôsobil ako dirigent („*napíšem ti husľový koncert, nad ktorým budú plesať aj anjeli v nebi*“). David toto nádherné dielo po prvýkrát uviedol na koncerte Gewandhausu v marci 1845 (Mendelssohn bol zdravotne indisponovaný a tak premiéru dirigoval dánsky skladateľ Niels Wilhelm Gade). Koncert si razom získal sympatie verejnosti a stal sa pevnou súčasťou repertoáru významných huslistov všetkých generácií. Mendelssohnov žiak Joseph Joachim, jeden z prvých a najrenomovanejších interpretov diela, na oslave svojich 75. narodenín v roku 1906 vyhlásil: „*Nemci majú štyri husľové koncerty. Najvýznamnejší, ten, ktorý urobil najmenej ústupkov, je Beethovenov. Brahmsov koncert sa svojou serióznosťou približuje Beethovenovi. Max Bruch napísal najčarovnejší zo všetkých štyroch. Ale klenotom srdca, tým najmilším zo všetkých, je koncert Mendelssohnov.*“ V časoch Tretej ríše sa Mendelssohnovo dielo nemohlo verejne uvádzať. Führer vraj osobne nariadil,

aby sa namiesto proskribovanej neárijskej skladby našla rovnocenná náhrada. Poslúžil mu muzikológ Wolfgang Boetticher, ktorý na svetlo sveta vytiahol novoobjavený a čerstvo zrekonštruovaný husľový koncert Roberta Schumanna. Na premiéru diela pozvali aj jediného, v tom čase žijúceho Schumannovho potomka, dcéru Eugéniu, tá však účasť na koncerte odmietla. Schumannovmu opusu sa však ani neskôr nepodarilo získať popularitu, ktorá dodnes sprevádza Mendelssohnov koncert.

Svoju vieru a príslušnosť k nemeckej protestantskej komunite bral mladý Mendelssohn od svojich raných rokov nadmieru vážne. Príklon k hlbokkej religiozite nachádzal u autora tvorivý výraz najmä v zhudobňovaní starozákonných žalmov, v dielach, ktoré patria bezosporu k najkrajším a najpôsobivejším v skladateľovej tvorbe (spomeňme hoci úchvatnú kantátu *Wie der Hirsch schreit*). Medzi takéto diela patrí aj **Symfónia č. 5 D dur Reformačná, op. 107** (má síce poradové číslo 5, no v skutočnosti vznikla ako druhá). Mendelssohn ju začal písať v roku 1829 k nadchádzajúcemu 300. výročiu založenia evanjelickej cirkvi augsburgského vyznania v roku 1530, teda k dátumu, ktorý sa považuje za inštitucionálny zrod reformácie. Štvorčastový cyklus je predchnutý symbolmi a citátmi, typickými pre rítus protestantskej hudobnej tvorby; hneď v úvode prvej časti *Andante. Allegro con fuoco* skladateľ cituje známu tému tzv. drážďanského Amen, krátku, päťtónovú sekvenciu, ktorú použil aj Richard Wagner v predohre k Parsifalovi. V záverečnej časti stupňuje variácie ikonického protestantského chorálu *Ein feste Burg ist unser Gott* až do hymnickej jubilácie. Je zvláštne, že toto pôvabné dielo si počas Mendelssohnovho života len s námahou hľadalo cestu na koncertné pódium. Premiéra, pôvodne plánovaná v Paríži v turbulentnom období júlovej revolúcie, sa neuskutočnila (orchestrálni hráči symfóniu odmietli, podľa ich názoru tam bolo priveľa fugát a málo melódií) a rovnako dopadlo aj pripravované uvedenie v Londýne. Prvé predvedenie sa napokon bez väčšieho úspechu uskutočnilo koncom roka 1839 v Berlíne. Nie div, že skladateľovi sa dielo postupom času takmer sprotivilo, najradšej by vraj partitúru spálil. Dnes vieme, že by to bola nenahraditeľná škoda.

Ivan Marton

Vilde Frang

© Marco Borggreve

V roku 2012 získala **Vilde Frang** ocenenie Young Artist Award od Credit Suisse a debutovala s Viedenskými filharmonikmi pod vedením Bernarda Haitinka na festivale v Luzerne.

Nórska huslistka vystupuje na prestížnych svetových scénach pod taktovkou prominentných majstrov. Medzi jej nedávne a pripravované sólové angažmány patria vystúpenia s Berlínskou filharmóniou, London Symphony, Concertgebouw Orchestra, Gewandhausorchester Leipzig, Symfonickým orchestrom Bavorského rozhlasu, Budapest Festival Orchestra, Chamber Orchestra of Europe, Orchestre de Paris, Tonhalle-Orchestra, Chicago Symphony, Los Angeles Philharmonic, Cleveland Orchestra, Israel Philharmonic, Sydney Symphony a NHK Symphony v Tokiu, s dirigentmi ako Iván Fischer, Manfred Honeck, Zubin Mehta, René Jacobs, Teodor Currentzis, Herbert Blomstedt, Daniel Harding, Vladimir Jurowski, David Zinman, Philippe Herreweghe, Esa-Pekka Salonen, Yuri Temirkanov a Sir Simon Rattle.

Pravidelne vystupuje na festivaloch v Salzburgu, Verbier, Luzerne, London Proms, Rheingau, Mecklenburg-Vorpommern, Lockenhaus, Mostly Mozart Festival, Pražská jar a George Enescu Festival Bukurešť. Ako sólistka a na recitáloch vystupovala Vilde v sálach a projektoch ako sú Concertgebouw, Musikverein, Wigmore Hall, Royal Albert Hall, Tonhalle Zürich, Bozar Brusel, Rudolfinum, Čajkovského sála, Boston Celebrity Series, San Francisco Performances a v Carnegie Hall.

Vilde Frang je exkluzívna umelkyňa Warner Classics a jej nahrávky získali množstvo ocenení, vrátane Grand

Prix du Disque, Edison Klassiek Award, Deutsche Schallplattenpreis, Diapason d'Or a Gramophone Award. Od roku 2020 je členkou umeleckej rady Festivalu komornej hudby v Osle.

Vilde Frang sa narodila v Nórsku, ako dvanásťročnú ju angažoval Mariss Jansons a debutovala s Filharmonickým orchestrom Oslo.

Študovala na Barratt Due Musikk institutt v Osle, na Musikhochschule Hamburg a na Kronberg Academy. Spolupracovala aj s Mitsuko Uchida ako víťazka Borletti-Buitoni Trust Fellowship v roku 2007 a v rokoch 2003 – 2009 sa tešila zo štipendia Nadácie Anne-Sophie Mutter Foundation. Umenie oceňovanej virtuózky si vypočujeme na Slovensku po prvý raz v interpretácii na vzácnom nástroji 'Rode' Guarneri del 'Gesù' z roku 1734.

René Jacobs

© Philippe Matsas

Spevák, dirigent, vedec a pedagóg **René Jacobs** má na konte vyše 260 nahrávok a za sebou pôsobivú kariéru, ktorá mu zabezpečila výnimočnú pozíciu v oblasti barokovej a klasicistickej vokálnej hudby. Svoje prvé hudobné vzdelanie získal ako zboráčik v Katedrále Sv. Bava vo svojom rodnom meste Gent. Aktívnym spevákom ostal aj počas univerzitných štúdií klasickej filológie. Stretnutia s umelcami ako Alfred Deller, Gustav Leonhardt a bratia Kuijkenovci ho nasmerovali k barokovej hudbe a špecializácii kontratenoristu, v ktorej čoskoro získal povest' jedného z najvýznamnejších spevákov doby. Roku 1977 založil súbor Concerto Vocale, ktorý sa zameriava na barokový operný a vokálny komorný hudobný repertoár. S týmto súborom vytvoril rad pozoruhodných premiérových nahrávok, ktoré získali ocenenia po celom svete.

Ako operný dirigent debutoval René Jacobs roku 1983 v produkcii L'Oronthea Antonia Cestiho na Festivale starej hudby v Innsbrucku, kde neskôr v rokoch 1996 – 2009 pôsobil aj v pozícii umeleckého riaditeľa. Dlhodobu úspešne spolupracoval s Berlínskou štátnou operou Unter den Linden (od 1992), Theater an der Wien (od 2006), Théâtre Royal de la Monnaie (Brusel), Salzburger Festspiele, s Festivalom v Aix-en-Provence, Parížskou operou a mnohými inými poprednými medzinárodnými scénami v Európe, USA a Ázii, pričom dirigoval repertoár od raného baroka po Rossiniho a od tých najmenej známych až po najslávnejšie tituly. Jeho práca si uchováva objaviteľského ducha a je založená na intenzívnom štúdiu historických prameňov, čoho príkladom môžu byť nahrávky Mozartových opier, ktoré sú pozoruhodné svojou jedinečnou fúziou vedeckého prístupu a hudobného inštinktu. Napríklad Figarova svadba získala ocenenie Grammy a časopis Gramophone na svojich stránkach uviedol: „Cyklus Mozartových opier Reného Jacobsa patrí k zázrakom medzi nahrávkami súčasnosti“.

Popri rozsiahlych operných aktivitách je dôležitou súčasťou kariéry Reného Jacobsa aj interpretácia duchovnej a oratoriálnej hudby. Aj v tejto oblasti si vyslúžil chválu za neúnavné skúmanie neznámych diel, napríklad Maddalena ai piedi di Cristo Antonia Caldaru, Il primo omicidio Alessandra Scarlattiho a Pergolesiho Septem verba a Christo. Rovnako je inovatívnym interpretom svetoznámych diel ako Pašie J. S. Bacha či Mozartovo Rekviem.

René Jacobs sa čoraz viac venuje aj interpretácii symfonického repertoáru, napríklad diel Haydna či posledných symfónií Mozarta (na značke Harmonia Mundi). Jeho najnovším cyklom je súbor Schubertových symfónií, z ktorých posledná nahrávka 4. a 5. symfónie vyšla v auguste 2021 a získala mnohé pozitívne recenzie.

Jacobs je nositeľom čestného titulu Doctor Honoris Causa, ktorý mu udelili na univerzitách v Gente a Innsbrucku, získal množstvo významných ocenení od medzinárodnej kritiky a má za sebou úspešnú hudobnú kariéru. René Jacobs tento rok získal v Nemecku cenu Oper! Awards 2023 za celoživotné dielo.

Celosvetovo ocenená nahrávka Beethovenovej Leonory (prvá verzia z roku 1805) získala v Nemecku Ocenenie nemeckej nahrávacej kritiky, časopis Opernwelt ju uznal za najlepšiu CD nahrávku roka a v Taliansku si vyslúžila cenu Franca Abbiatiho. Anglické periodikum The Guardian ju predstavilo v Beethovenovom roku 18. decembra 2020 slovami „*azda najvýznamnejším projektom roka je nahrávka Leonory vo verzii z roku 1805 René Jacobsa*“. Aj jeho najnovšia beethovenovská nahrávka Missa Solemnis, ktorá vyšla v januári 2021, bola medzinárodne označená ako „mimoriadna udalosť“ a vyslúžila si to najvyššie uznanie. K nahrávkam z roku 2022 patrí Omša h mol J. S. Bacha, opera Čarostrelec Carla Mariu von Weber a „veľké“ symfónie Franza Schuberta, vrátane *Nedokončenej*.

B'Rock Orchestra

© Miriam Devendried

Orchester bol založený v Gente v roku 2005 z iniciatívy čembalistu Franka Agsteribbeho, kontrabasistu Toma Devaereho a manažérov Hendrika Stormeho a Tomasa Bisschopa, ktorých viedla túžba sprítomniť svet starej hudby. B'Rock Orchestra spolupracuje s viacerými dirigentmi, sólistami a zbormi a počas sezóny odohrá okolo 45 koncertov v Belgicku aj v zahraničí.

V roku 2012 B'Rock Orchestra debutoval v Royal Opera De Munt/La Monnaie v Bruseli Händlovou operou Orlando pod taktovkou Reného Jacobsa. Belgickým rozhlasovou stanicou Klara bol B'Rock Orchestra vyhlásený za Ensemble of the Year 2015.

B'Rock Orchestra hostuje s maestrom René Jacobsom na Slovensku po prvý raz a v rámci aktuálneho turné uvádza diela Franza Schuberta a Felixa Mendelssohna Bartholdyho.

Srdcovou záležitosťou B'Rock Orchestra je hudba éry baroka. V netradičnom duchu uvádza orchester ďalej svoje curriculum vitae a prihovára sa svojim poslucháčom: „*Vďaka nášmu intuitívnemu, ambicióznemu a kontaktnému prístupu sme sa stali jedným z najúspešnejších a najperspektívnejších súčasných orchestrov dobovej hudby. Pri hľadaní nového, v túžbe po stretnutiach a výmene skúseností, aktívne vyhľadávame spoluprácu s vizionárskymi umelcami, ktorí sú priekopníkmi vo svete hudby, divadla, tanca a vizuálneho umenia. Je to naša umelecká rodina. Spoločne skúmame, spájame sa a vytvárame úchvatné zážitky pre široké publikum.*

Otvárame dialóg tak so znalcami umenia, ako aj so zvedavcami. Na dobových nástrojoch študujeme päť storočí opery, oratória a inštrumentálnej hudby. Dokonalé predvedenie majstrovského barokového diela je nám rovnako vzácné ako svetová premiéra súčasného diela v prekvapujúcom kontexte. B'Rock Vocal Consort, ktorý sme nedávno založili, nám dáva slobodu rozšíriť repertoár spoločne s podobne nastavenými spevákmi.

Keďže súznieť s okolitým svetom, cítime zodpovednosť a chceme byť organickou súčasťou spoločnosti, prispievať k zmysluplnej diskusii. V súlade s naším umeleckým konceptom oslovujeme relevantné témy ako kolonializmus a vykorisťovanie, vzťah človeka a prírody, alebo úloha žien v umení v priebehu storočí. Túžba prehĺbiť spojenie s publikom a s umelcami budúcnosti je hybnou silou stojacou za projektom B'Rock Encounters. V tomto neustále sa vyvíjajúcom cykle vytvárame priestor na spoločné dobrodružstvá a zdieľanie skúseností, názorov a poznania.

B'Rock Orchestra pôsobí po celom svete, avšak má silné flámske korene a domovskú základňu v Gente. Umelecky spolupracuje s deSingel a je dlhodobým partnerom inštitúcií OperaBallet Vlaanderen, KASK Conservatorium Gent, Muziektheater Transparant a Opéra de Rouen. Sú pravidelnými hosťami v Concertgebouw Brugge, Muziekcentrum De Bijloke Gent, De Munt/La Monnaie, Concertgebouw a Muziekgebouw Amsterdam, Kolínskej filharmónie, Zuiderstrandtheater Den Haag, Le Volcan v Le Havre, Musikfestspiele Potsdam, Musik+ v Innsbrucku a mnohých iných.

Nadchádzajúce udalosti

B'Rock Orchestra a dirigent René Jacobs pokračujú v skúmaní zriedkavo hraného repertoáru uvedením koncertnej verzie Telemannovho Orfea. Špeciálne na toto turné pripravilo vydavateľstvo Bärenreiter nové vydanie jeho hudobného materiálu. Obsadenie sa skvie tými najlepšimi menami, ku ktorým patria speváci Kateryna Kasper, David Fischer, Mirella Hagen, Christian Immler, Benno Schachtner, Krešimir Stražanac a Salomé Haller. Všetci sa tešia na stretnutia s poslucháčmi v Amsterdame, Kolíne, Antwerpách, Tourcoingu či Barcelone.

S nadšením pokračuje v medzinárodne úspešnom tanečno-hudobnom projekte – živom predvedení Šiestich Brandenburských koncertov s huslistkou Amandine Beyerovou a spoločnosťou Rosas. Choreografka Anne Teresa De Keersmaecker pristúpila k Bachovej hudbe ako k hotovej partitúre tanečnej hudby, radikálne vizualizujúcej polyfonické majstrovstvo. Takto je každé predvedenie iné, závislé od interakcie medzi hudobníkmi a tanečníkmi, ktorú publikum vidí, cíti a počuje. Slávne inštrumentálne sóla stupňujú zážitok a robia z neho produkciu, na ktorú sa treba tešiť.

Skladatelia orchestru poskytli veľkolepú krásu založení na veľkom utrpení a mnohé majstrovské diela obsahujú opakované momenty kontemplácie. V hudobno-divadelnom projekte Passio stretávame „moderné charaktery z Biblie“, ktoré sa stali vzorovými alebo ikonickými – ich utrpenie bolo nielen bolestné, ale aj hodné zapamätania. Čembalista Andreas Küppers povedie B'Rock Orchestra a jeho nedávno vzniknutý Vocal Consort v dielach Scarlattiho, Pärta a Andriessena. Muziektheater Transparant a riaditeľ Luigi de Angelis budú vizualizovať tému pašíí.

Projekt Water & Fire predstavuje orchesterv plnom obsadení v ikonických dielach Händla a Vivaldiho. Pripravte sa na sviatočný program a dobre známu hojnosť energie, keď sa k ansámbľu pridá aj člen umeleckej rodiny Dmitrij Sinkovskij.”

**Hlavný usporiadateľ Slovenská filharmónia
z poverenia a s finančnou podporou Ministerstva kultúry SR**

Zážitku nad 58. ročníkom BHS prevzala Silvia Hroncová, ministerka kultúry

BHS člen Európskej asociácie festivalov

Generálny partner BHS

Hlavný partner Slovenskej filharmónie

Partneri a mediálni partneri

PREDAJ VSTUPENIEK

v pokladnici Slovenskej filharmónie/budova Reduty

pondelok – piatok 12.00 – 18.00
a hodinu pred každým koncertom

telefón: +421 20 475 293 | **e-mail:** vstupenky.bhs@filharmonia.sk

predaj vstupeniek on-line: www.bhsfestival.sk | www.filharmonia.sk

Zmena programu a účinkujúcich vyhradená

Výtvarné dielo na obálke: Ľudovít Hološka, akademický maliar

Vydala: Slovenská filharmónia

Zostavil: Kristína Gotthardtová a Manažment BHS

Slovenská filharmónia je štátna príspevková organizácia MK SR.

Foto © Michael Durczok, Súľovské skaly

Energia. Ľudia. Krajina.

